

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان تحقق پذیری اهداف شهر جدید هشتگرد

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی جغرافیدانان جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی شمعی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه خوارزمی تهران.

سیامند سلیمان زاده - کارشناس ارشد محیط زیست شهری دانشگاه خوارزمی تهران.

خلاصه مقاله:

شهرهای جدید راهبردی برای کمک به حل مسائل و تعادل بخشی جمعیتی، اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و محیط زیستی شهرهای بزرگ و کلان شهرها است. این راهبرد، توزیع متعادل جمعیت و فعالیت را در فضای سرزمینی ارائه می دهد؛ بدین ترتیب ایده شهر جدید با ابزار توسعه ناحیه ای و منطقه ای به آمایش سرزمین و توسعه پایدار کمک می کند. در ایران، اندیشه ایجاد شهرهای جدید، به شکل مدرن، عمدتاً از سال های 1340 به بعد بدلیل تحولات اقتصادی و اجتماعی شروع به گسترش یافته است. با توجه به گذشت چند دهه از احداث شهرهای جدید در ایران و هزینه های متعدد که در این راه صرف شده است، ارزیابی میزان دستیابی به اهداف احداث اینگونه شهرها ضروری است. هدف اصلی این پژوهش چگونگی شکل گیری شهر جدید و ارزیابی شاخص های توسعه فضایی میزان موفقیت یا عدم موفقیت کارکردهای شهر جدید هشتگرد دستیابی به راهکارهای مناسب پایداری است. شهر هشتگرد با توجه به نزدیکی به کلان شهرکرج و تهران، دسترسی مناسب، آب و هوای مساعد، برخورداری از اراضی مرغوب، همجواری با نواحی بیلاقی ارزیابی عملکرد آن از اهمیت و ضرورت خاصی برخوردار است. این پژوهش از نوع تحلیلی- توصیفی از نوع توسعه ای کاربردی است. روش جمع آوری داده ها و اطلاعات اسنادی و میدانی و با روش نمونه گیری از کارشناسان و ساکنان است. روش تجزیه و تحلیل داده ها به کمک نرم افزار GIS و مدل SWOT است. یافته های تحقیق مشخص می سازد شهر جدید هشتگرد با توجه به فاصله زیاد از تهران که دارای عملکرد اسکان سرریز جمعیت تهران و شهرهای اطراف، صنایع - خدماتی در رسیدن به اهداف کمی و کیفی مورد انتظار توفیق لازم را نداشته است. در این شهر جمعیت و فعالیت های پایه، عملکردها و سایر شاخص ها به ارقام مورد انتظار نرسیده است و حتی با فاصله بسیاری از آنها قرار دارد

کلمات کلیدی:

اهداف شهر جدید، شهر جدید هشتگرد، توسعه پایدار، آمایش شهری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165714>

